

12. Cort Adeler var sig en Helt saa stærk.

Andantino.

A. P. Bergreen.

1. Cort A - de - ler var sig en Helt saa stærk, hans Ry for saa vi - de om Lan - de; han
ø - ved saa mangent et Manddoms - værk alt ved de frem - me - de Stran - de.

2. I Myklegaard hørtes hans Navn med Skræk,
De Tyrker kun lidet ham hued;
Han slog saa mange med Sværdet kæk,
Fem Tusind med Lænker han kued.
3. Ved Tenedos toned hans Sejerssang,
Mens enlige Snække han bøded;
Da kom Hr. Ibrahim, stærk og lang,
Af Harme den Muselmand gløded.
4. Med tusinde Mand han mod Helten for,
Ham tyktes Sejren alt vunden;
Paa søndrede Snække de sprang ombord
Og raabte paa Kristenhunden.
5. Paa Dækket der øves saa haard en Færd,
Saa mangan Kristenhelt bløder;
Cort Adeler svinger sit gode Sværd,
Han fluks den Muselmand møder.
6. Hr. Ibrahim efter hans Hoved slog,
Men det vilde Helten ej slippe;
Med højre Haand han det Slag modtog;
Men nu vilde Styrken ham glippe.
7. Med venstre Haand tog han Sværdet fat,
Og nu for han ikke med Læmpe;
Paa Dækket der faldt et Hoved saa brat,
Det tabte den tyrkiske Kæmpe.
8. Nu faldt hver Muselmands Sværd og Mod,
Som Dyr de lode sig binde;
Fra Tenedos sejled den Kæmpe god
Med Sejer for flyvende Vinde.
9. Cort Adeler frem for sin Konge stod;
Ej Heltens Hæder var ringe:
Et Banner han lagde for Kongens Fod
Og Ibrahims vældige Klinge.
10. Nu ligger Helten i sorten Muld,
Han kløver ej flere Pander;
Men Danmark gjemmer end, tro som Guld,
Hans Navn, hans Sværd og hans Banner.

B. S. Ingemann.